

læger". Der er i Folkethinget kommet en Tilføining til, der gaar ud paa, at det skal være en i denne Lov nævnt smitsom Sygdom. Det er jo ikke nogen betydelig Ændring, men den er lidet hensigtsmæssig; thi hvis der kommer en Smitsot, som er ubekendt for os — det var f. Ex. Tilfældet med Svinedifteritis — vil altsaa en saadan Sygdom kunne tages i Behandling af Alle og ikke alene af Dyrlæger.

§ 2 var der tidligere i Slutningen et lille Stykke, som nu ikke findes i Lovforlaget. Det gik ud paa, at Ministeren kunde, naar dertil findes Anledning, bestemme, at en Sygdom, der hidtil har været henregnet til de ondartede smitsomme, skal udgaa af disses Tal og henføres under de i § 10 omhandlede mildere smitsomme Sygdomme". Det er ganske vist et Punkt, jeg ikke tillægger væsentlig Betydning.

§ 4 er der foretaget nogle smaa Ændringer, men det er nærmest Redaktionsændringer, saa dem skal jeg i alt Fald paa dette Stadium forbigaa.

§ Slutningen af § 4 var Vedtagelsen i Landstinget saaledes, at der stod, „at navnlig i Tilfælde af Kvægepest eller ondartet Lungesyge har Politimesteren direkte ad telegrafisk Vej at gjøre Indberetning til den nævnte Minister, hvorefter han da tillige meddeler Amtet Underretning". I Folkethingets Affattelse er føiet Svinedifteritis til Kvægepest og ondartet Lungesyge, hvilket jeg selvfølgelig ikke har Noget at erindre imod, og tillige er der sket den Forandring, at det hedder: „Og naar det er første Udbrud i den paagældende Egn (Provinds), har Dyrlægen strax at telegrafere direkte til Indenrigsministeren og hurtigst at underrette Politimester og Amt om det Foretagne". Det er ogsaa en Tilføining, som ikke har større Betydning.

§ 6, i første Stykke, temmelig langt nede, gik en Bestemmelse, som den her blev vedtaget, ud paa, at de til Besætningen hørende Dyr, om de end selv ikke ere angrebne af Sygdommen, ikke maa føres bort eller komme paa anden Mands Grund eller paa alsar Vej. Der er tilføiet i Folkethinget: „idet der dog saavidt muligt under fornøden Kontrol gives Eierens funde Husdyr Udgang til hans egne i Nærheden liggende Jorder", en Tilføielse, som jeg ikke mener, der kan indvindes Noget imod.

Der er endvidere fra Regeringens Side indsat i samme Paragraf en Bestemmelse om, at Kvæg og Svin andet Steds fra i visse Tilfælde ikke maa indbringes i den paagældende Besætning.

§ 7 stod der tidligere efter Landstingets og Regeringens Affattelse, at Politimesteren kunde, om fornødent, lade visse Foranstaltninger udføre for Eierens Regning, og de derved foranledigede Omkostninger kunde i Mangel af godvillig Betaling inddrives hos den Paagældende ved Udpantning. Dette Sidste er udgaaet, og i Stedet er der kommet til at staa: „(jfr. § 17)". § 17 gaar ud paa at bestemme, i hvilke Tilfælde det Offentlige og i hvilke Tilfælde Eierne skulle bære Udgifterne. Jeg tror ikke, Tilføielsen er betænkelig, saa jeg skal indskrænke mig til at nævne den.

§ 8, hvor der er Tale om Snive, er der kommen en Tilføielse i Folkethinget, som lyder saaledes: „Er en Hestebesætning, som mistænkt for Snive, bleven asspærret, kan Eierne forlange, at der inden 4 Ugers Forløb tages Bestemmelse om enten Asspærringens Ophør eller Nedslagning af et Dyr til Sygdommens Bekræftelse". Bestemmelserne har jeg i og for sig ikke Noget imod, jeg mener ogsaa, det kan være godt at sætte en Tidsfrist i saa Henseende, men jeg tror kun, at man kan sige, at vedkommende Tidsfrist er noget kort.

Bestemmelsen i Paragrafens tredie sidste Stykke i Slutningen gik tidligere ud paa, at vedkommende Eier af Kreaturet, der nedslaaes, skulde, naar dette viste sig ikke at være angrebet, have $\frac{2}{3}$ af Taxationssummen i Erstatning; dette er af Folkethinget ændret til $\frac{1}{6}$, hvilket synes lidet heldigt, idet man saa let kommer til at give fuld Erstatning for Dyrets virkelige Værdi. Endvidere er der en Forandring i næstsidste Stykke. Det Lød saaledes: „Saafernt Eierne selv ved sit Forhold maatte have givet Anledning til, at et nedslaaet Dyr er blevet angrebet af den paagældende Sygdom, fortaber han den Ret til Erstatning af det Offentlige, der ellers vilde have tilkommet ham." Disse Ord „selv ved sit Forhold" har Folkethinget ladet udgaa og i Stedet derved indsat: „forsættelig eller ved grov Naagtsomhed." Jeg tror, at Landstingets og Regeringens Affattelse maa siges at være heldigere.

Der er i sidste Stykke af Paragrafen sket en Hovedforandring af meget vigtig Betydning. Landstingets saavel som Regeringens Forslag gik ud paa, at Erstatningen samt Udgifterne ved Taxation og Nedslagningen skulde udredes med Halvdelen af Statskassen og Halvdelen af forskellige kommunale Kasser. Hele denne Bestemmelse er udblettet, og man har ganske simpelt indsat, at Erstatningen o. s. v. udredes af Statskassen alene. Jeg har tilladt mig at udtale